

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizet-het minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához, czim-zendélevelekben. Ára évenyen-
re 3, félévre 6, évre 12 pen-
gő forint.

A lap szellemi ügyeit illető köz-
lemények a szerkesztőséghez uta-
sítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentgyörgy utcában, a Kendeffi
házánál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden napon egy sor után 4 pengőért. Hirdet-
nek; folytonos hirdetéseknek per-
czenként. Minden hirdet-
tésre 15 per. bélyegdíj előre
bevetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők:
u. m. előfizetés, hirdetések, recla-
matioi sat. a kiadó-hivatalhoz uta-
sítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Középutczában, STRIN könyvke-
reskedésében.

A 26 és 27-kén Kolozsvárt tartott ló- verseny.

Minden háznak meg van a maga szokása; a mi szokásunk az, hogy a tánczhoz hozzá is szólunk. A lovar-egyletek czélja, mint a pesti lovar-egylet alapszabályai legelsőjében ki is mondja, — kizárólag közhasznú, t. i. a honi ló-tenyésztés előmozdítása s tökéletesítése, s tel-
jességgel nem nyereszkedési. — Minket magya-
rokat a lótenyésztés és nemesség különösen ér-
dekel, ősi hagyományos szokásaink, lovagias
intézményeinkkel fogva, de igen nemzetgazda-
sági szempontból is; — és pedig a nemzetet
egyaránt érdekli a földmivelőlőli a haza legelső
emberéig; egy vér hivatásunk körül.

Ezért, némely olyasúni kedvéért, addig is,
míg a szóbanforgó versenyek részleteiről
szólunk, szükségesnek tartottuk, míg nálunk is
a lovar-egylet alakulni fog, a pesti lovar-egylet
1857-iki gyűléseiből a „Versenytörvé-
nyeket” bevezetési ide igitelni:

1) Minden futásra szánt ló, a díj föltételei ál-
tal kikötött időre, származása (apja, anyja stb.)
eredete (hol s ki által neveltetett) vérfaja (tel-
vél, felvér stb.) neve, kora, szíre följegyez-
sével bejelentessék. A bejelentés ideje a levél
vételétől számítatik. Mely ló későbbben jelente-
tik, vagy a díj föltételeiben megkötött minem-
ségei, ha szükséges, hitelesen nincsenek be-
bizonyítva, pályára nem kelhet. Ezen bejelentés-
ért rendszerint semmi fizetés nem jár.

2) Ezen kívül minden futató tartozik pá-
lyára szánt lovat a futtatás előtt 48 órával a
nemzeti casinóban levő ívre följegyezni vagy
följegyeztetni, hogy így a napi versenyrend
annak idejében rendszeren kinyomathassék. A
napi versenyrendben föl nem jegyzett lovak az
az napi díjfutásokban nem részesülhetnek, és
ugyanott föl nem jegyzett versenyek is csak a
följegyeztelt után mehetnek végbe.

3) Minden nyereségből, gyűpenéz fejében,
százról 3, a jegyző díjából százról 2, s így ösz-
szesen százról 5 vonatik le.

4) Csekély tehetségu nemese, városi pol-
gárok s mezei gazdák saját lovai, a mit a tu-
lajdonos bebizonyítani tartozik, nemcsak a szá-
mukra rendelt, hanem minden egyéb díjért is
futhatnak, ha azok föltételeit teljesítik, és ma-
gokat, midőn több ilyes lovak jelennek meg a
pályán, a szokott próbafutásokban megkülön-
böztetik. Gyűpenézt azonban az ilyes lovak
nem fizetnek.

5) Ismét versenyben egy tulajdonos egy-
nél több lovat nem állíthat pályára se maga, se
más nevében, habár csak részint tulajdonosa is
annak. Kétség vagy szövetség (confederation)

esetében pedig a kérdéses ló nem bocsáttatik
pályára, ha csak a tulajdonos, becsületére ki
nem nyilatkoztatja 1-ször, hogy pályára állított
lovan kívül a többi együtt versenyző lovak
egyikében nincs legkisebb sajátja is. 2-or pá-
lyázó lovat minden ízben oly szándékkal futtat-
ja, hogy a díj elnyerje.

6) Egykoru s egynemű ló rendszerint
ugyanazon egy terhet viszen a teherjegyzék
szerint.

7) Husz lónál több egyszerre a pályára nem
bocsáttatik ha felebebb számú gyűlne össze va-
lamely díjért, sorsolással csapatokba osztatnak
s minden csapatból a 3 elsőbbséget ismét külön szá-
kaztatván, ezek, mint jelebebb futók ver-
senyének ismét együtt s az ilyenek közt leendő
diadalmassá a jutalom.

8) A versenydíjak a versenyzés napját köz-
vetlen követő napon fognak a nyerteseknek át-
adatni; a ló s bántat pénzük pedig a futás
napja előtti napon a titkár kezébe fizetendők. A
ki ezt tenni elmulasztaná, nyertes semmi eset-
re nem lehet.

9) A kihirdetett órára kiki készen álljon
lovával a gyepon. Díjért futásban egyik a má-
sikra nem várokozik. Külön s elegyversenyben
egy negyedórát enged egyik a másiknak, s az
akkor meg nem jelenő elveszti fogadását s bán-
tatot fizet.

10) A bántat, ha csak különösen nincs meg-
határozva, a fogadott összegnek mindig felét
teszi.

11) Ha ki a napi versenyrendben följeg-
zett lovat visszahozza, tartozik azt az intézőnek
a futás ideje előtt kijelenteni.

12) Azon ló, melynek versenytársa nem
akad, vagy meg nem jelenik, egyedül járja
körül a pályát s úgy nyertes.

13) Ha teher van kiszabva, minden lovas
tartozik magát a futás előtt megmászaltatni.
Nyereg, kantár, takaró, korbács mind a teher-
hez tartozik.

14) Minden lovas tartozik minden futás és
iz után magát megmászaltatni, s a végett a
mászáló helynél szállni le lováról. A ki nem ott
száll le, valakivel kezét fog, mielőtt leszáll,
mérésétől elmulasztja, vagy könnyebb, mint a
kiszabott teher, nem nyerhet, kimaradtnak te-
kintetik; és azon ló, mely keveset vitt, az nap
többé díjért nem futhat.

15) Mely versenyző másiknak útját vágja,
a másikat kiszorítja, annak lovat üti, vagy más
alacsony s családor föltételekkel él nyerhetés
végett, nem nyerhet, kimaradtnak tekintetik,
és az ily lovas a versenyzéstől el léssen tiltva.

16) Lovasát levett, vagy rövidre vágó ló,
nem nyerhet, s kimaradtnak tekintetik.

17) Ismétlést kikötő díjaknál a diadalm
lónak kétszer kell legelsőbbén a nyerőponthoz

érkeznie. Ha mindazonáltal az első ízben A ló
lenne első, a másodikban pedig B, akkor har-
madik következik, s a melyik akkor ismét leg-
első, az a diadalm. Ha továbbá a harmadiz-
ben C ló kap előre, A B C negyedik ízben viv-
nak egymással, a többiek már velők nem is bo-
csáttatván, s a ki ekkor első, azé a díj; egyéb-
iránt a díj-adónak szabadságában áll csupán az
A. B. két első nyertest futtatni harmadszor s
azokkal végezteni a versenyt.

18) Kimaradt ló következő ízben nem futhat.

19) A választmány nevez ki minden ver-
senyzés alkalmával pályatisztiséget, u. m. inté-
zőt, inditót, elítelt, rendügyelőt sat. s mire
meg van ez által kérés, pontosan járjon el abban,
hogy minden legserényebb rendben folyhasson.

20) Az intéző a maga napján feje a gyepon
történendő versenyzési dolgoknak s elintéző-
sek végrehajtásának. Minden rendtartást tehát
tőle vár a választmány, s az ő szavára kiki, ha
mit magára vállalt, teljesíteni tartozik.

21) Az elítelő kötelessége minden lovat,
megindulása előtt lovasa színeivel együtt jól
megnézni s megjegyezni, hogy igazán meg-
mondhassa, melyike, mily sorban járt. A meg-
érkező lovat ő a nyerőponthoz oszlopának bal ol-
dalaról nézi, s úgy helyezi a lovakat, azaz:
kimondja, melyik első, második, harmadik, s ha
lehet, a többit is.

22) Mely ló csak fél fejével, vagy csak egy
vonallal van is előbb a másiknál az elítelő sze-
rint, az a nyertes; de megtörténhetik, hogy
két ló egy egyszer terem a nyerőponthoz, hogy
elsőseget az elítelő se mondhat ki valamelyi-
kére; akkor az ily együttvivott lovak még egyszer
futnak, a többi már velők nem bocsáttatván.

23) A mit az elítelő a lovak elsőségére
nézve mond, az áll, kifogás ellene nincsen; de
semmi egyebben ő nem bír.

24) Támadható ellenkezőseket a téren a vá-
lasztmány jelenlévő tagjai igazítanak el.

Mi már az említett lóversenyek eredményét
illeti:

I. Folyó hó 26-kán, Vadász-díj 600 ezüstrft.
A bejelentett 4 ló közül a 4-dik számú vissza-
vonatott. A másik három továbbagudott a pá-
lyatérre; Philosoph első érkezett a pályacél-
hoz. A futás tartott 5' 2" percet.

II. Erdélyi-díj 1000 ezüstrft. A bejelentett
4 ló közül a 2-dik és 4-dik számú visszavona-
tatott. Arabella és Malek Adel maradtak a ver-
senytérre. A legszabályosb futással és versenyzé-
ssel a tapost és díjt Arabella nyerte. Arabel-
la tavaly is nyert. Lovar gr. Szapári Iván. Be-
jelentő Tisza László. Második volt Malek Adel.

III. Mint a „Napló” rovatban lévő pro-
grammból is látható, a fennbéli említett Vadász-
díj, ismételt futással volt téve. Futott tehát is-

mét az előbbi három ló. Izgatott figyelemmel
kísértük, vajjon lesz-e most is Philosoph a nyer-
tes? És csakugyan most is első érkezett a pá-
lyacélhoz, a nézők tapsai közt. Lovasa gróf
Bethlen Sándor. Bejelentő Paget János. Futás
tartott 4' 55" percet. Második volt Gyöngy.

IV. Kisérteti verseny. Tisza László által
ajánlott tiszteletdíj. A bejelentett 4 ló közül a
1. és 4. számú visszavonatott. Irma lett nyertes.
Lovasa Sári Sándor. Bejelentő Tisza László.
Második volt Márion.

V. Földész verseny 100 ezüstrft. Futot-
tak négyen. A 100 forintot nyerte kolozsvári
földész, Izso János 8 éves szürke kanczája. A
második díjt 30 pfrintot kolozsvári földész Szat-
mári Gergely pejj-lova nyerte. Igen érdekes volt
látni Izso János szürke kis kanczáját, mikint
hordta tova az írást, mint kis fehérpont, min-
denütt a Szathmári pejj-lova után, míg a pályá-
kör közepén túl kezdett a pejjnek eleibe tüne-
dezni, mint kis hangya, mit a forgószél ragad-
előre. Kellett is, hogy fússon a kis szürke, mert
egynehány hó óta sok zabot felfalatozott; de
elég szépen meg is hálta gondos gazdájának.

I. Folyó hó 27-kén: Akadály-verseny 120
arany. 1) gr. Stolberg Frigyes br. paripája, Sa-
maragd, lovac B. Hammerstein Adolf. 2) gr. Schall
Miksa sga. kanczája, Phantasme, lovac gr. Schall
Miksa. 3) Rudorffer Agoston deres paripája,
Box, írhom; ez visszavonatott. 4) gr. Bethlen
Sándor p. kanczája Camara, lovac gr. Bethlen
Sándor. 5) Blücher Frigyes szürke kanczája,
lovac B. Hammerstein Herbert. A futás 2 ang-
mtföld 8 akadálylyal. A bejelentők és lovarok
neveiből már lehetett következtetni, hogy a
tusa érdekes leendő. A nézők figyelmé legelsőbb
fokra volt csigázva. Az ohajtás minden szívben
föllángolt; az eredmény jóslgatása minden ajk-
kát megkeresett. A szokásos csengésten után sír-
csend lett a nézők között, a négy pályázó ver-
senyevre vágatott. Smaragd éppen az első kor-
látnál kitört a pályatérből; hanem lovarja to-
vább vágatott a szaladók után. A korlátok, hol
át voltak ugorva, hol leervó. Camara meg-
tartotta az elsőseget, dicsőséget minden kor-
látan tisztességesen és csinosan áptatva; Fol-
tos elmaradt a másodszori kerülletben; Smaragd
nem az első korlát, hanem a tereflőli kar-
fán ugrott át; de azért folytatta útját, ellaggya
a többieket sietett Camara után, de Camara
nem akart lágtitni s szorgalommal látott teendő-
je után, lovarja ügyességét, a nézők ohajtá-
sát és benne vetett bizodalmit cserbe nem hagy-
ni. A babért nem is engedte másnak. Tapsvi-
har és zajos éljenzések közt ért a pályacélhoz,
az öröm és magasztaltságunk nem volt határa.
Gr. Bethlen Sándor, mint e nap becsületének
hőst, vállakra emelték és sok ezer ajk mon-

TANULMÁNYOK A SZABADBAN.

VIII. A rét.

(Folytatás.)

Végzet és rendeltetés ama két nagy tényező
a mindenségben, melyeknek az isteni Gondvi-
selés vezérlete, és a Mindenható akaratá sa-
rint mindenek meghajolnak. Meghajol kicsin
és nagy, gyöngé és hatalmas, erőtlén és erős.
Meghajol az ember és még maga a nagytermé-
szet is. Mint az életben különböző utak vannak
kimutatva egyeseknek. Emez hős, amaz koldus
lesz, ez a végzet küzdelmében lerokadva
egyikszik rendeltetésének megfelelni; míg amaz
győzedelmeskedve az élet harcában, győzelmei-
ben véli rendeltetését elérhetni; s nem mutat-
e a nagy természet is, az ember, e myroco-
smos, éltének hű tükré ehhez hasonló képeket.
Nemde más kép az, mit lelkedben a bérce tete-
jén a századok viharaival szembe szállt köszirt
mutat, mint a homok, mely még lábát nyomásá-
nak is enged.

Nem két különböző kép-e az erdő és rét?
Az erdő, az erő, a férfi képe, megküzd a
viharral, meg az orkánnal, ez megtöri legerő-
sebb cserje derekát, kimossa s ledönti büszke
fenyőjét amaz, de az erdő áll, győzedelmeske-
dett; elveszté diszeit, elbűszkeségét; de áll, áll,
mint férfi, ha szintén fellegvárai összeomlottak,
s képzelt dicsősége elmállott is; a harcban
megedződve, még erősebben, mint valaha, két-
szeres erővel küzd most meg az ellennel, mert
a vihar megingatott cserjének gyökereit csak
mélyebben verte be.

A rét, a gyöngéség, a nő képe; a zápor le-
tiporja gyöngé fűszálait, vagy beiszapolja pá-
zsintját; küzd, de nem győzedelmeskedik, meg-
nyugszik a végzetben, s neveli a virágot; kiút

a réten átkigyózdó patak, követ hord a rétre,
megszagattja azt. A rét nem küzd, nem győ-
zedelmeskedik; de bármint hozzon is a sors, vi-
rágját megneveli, megnyugodva a ráment virá-
gzen tőr, szenved, s virágai magvát érlelve
halad rendeltetése felé.

Kis Székelyföldünk egyik szebb völgyében
ott, hol a Kis-Küküllő még csak zugó havasi-
patak, egy pompás zöld rétet láttam, zöldebbet,
simábbat sohase, a völgy két oldalán barátság-
osan fekvő két testvér falu nyájasan nyujt egy-
másnak kezét, a köztük elnyúló réten át; a faluk
felett magas hegyek emelkednek, melyek bér-
ceit messze kiálló köszirtok koronázzák, mint
ha óriás-védőrei volnának e völgynek, nyugatra
törpebb, kopár köszirtok törtek meg a rét zöldje,
míg keletre a völgyet egy magas hegylánc
zárja be, melynek élén növe fenyvek a kék égig
nyulnak fel.

A hó elfutott, s a rét megtömődött bársony pá-
zsintjával borítá be az anyaföldet; a rét eleven
zöldjével ellentétbe egy fehér nőialak állt az egy
hangulag zugó patak partján, szabadon jártatá
maga körül nagy szemét, melyek még csak a
gyermekkor örömkönyeit ismerték, arca ele-
ven színe, hajlékony pattanó alakja, oly ifju,
oly élettéljes volt, picziny lábait a pázsinton nyo-
mot nem hagytak; tünényének tartad s pedig
való volt, egy lény az élet tavaszán, a küzdelem
közében; kinek duzzadt piros ajkai még csak a
szeretet hangját ismerték, mert eddigelő a
végzet a családostól megkímélte.

S nem voltak-e egymáshoz hasonlóak e ser-
dülő léány, s az ujló rét?

Nem buján nevelte-e a rét pázsintja fűszá-
lait, szabadon és korlátlanul emelék azok fejé-
ket Isten magas kék ége felé; midőn egy forró
tavaszi napon a rétet övedző hegyláncok felett
tornyosult felhők zuhogó záporában hullanak a

bércek köszirtjeire, az oldalak száz meg száz
forrásait tengerré dagasztva, magokkal ragadják
a villám-szétszakított szikladarabokat, irga-
lom nélkül borítják el a rétet s iszapoltják el a
pázsint zöld bársonyát. A szegény rét, mely
imént oly szabad önkénye szerint nevelé fűvét
küzd izszappal, kavicsos, földdel és sziklada-
rabokkal; kiulva a vihar ejtette sebeket, ezer
meg ezer virágot nevel; a rét bársonya egy vi-
rág szönyeggé válik, s mikor virágaiban
éledne, s remélni kezdené, jön a kéréthetlen
kaszás s a rétet megfosztja minden ékességétől.

Szeretet az asszony eleme, s a szeretet
eredménye (resultatum) a mást boldogítja.

Buján neveli a gyermek-leány, a jó anya ke-
bele melegtől áthatva, ez érzést; pártfogol lep-
két, virágot, csuszomázó, nemes vad és szelid
állatot; szeret mindent, boldogít, mit lát; a ser-
dülő testtel a gondolat is szélesbül s az éhez
még oly közel álló mennyi szikra, az ész, el-
ragadja a képzelgés határát nem ismerő orszá-
gába; keres tárgyát, nemesebbet, mint eddig, ki
ne csak érezze jószágát, de értsé és viszonzza
is, s ekkor jön a mindennapi élet a csalódás-
sál, kijózanodással és a valósággal: e hideg
szikladarabok elborítják a léány szívét.

Ha már a férfit is képes elragadni képzel-
gése, jóllehet neveltetése irányát őt mindig in-
kább a földön tartja; mennyivel hathatósabb
befolyást gyakorolhat a képzelődés a már ma-
gában is sokkal gyöngébb és érzékenyebb ideg-
zett asszonnyra, midőn annak élete rendeltetése
e földön szűk határok közé szorítva, a szeretet
és mást boldogítása mennyi felé vezet; hol a
rendeltetés nem ígér földi nagyságot és dicső-
séget, hol az elért cél nem mosolyog a dicső-
ség, uralkodás, hatalom és egy hódoló nép, egy
hálás haza csalogató képeivel; hanem ott, hol
minden erő ez egy szóban központosul: szeretet;
hol a tettek mezeje a családkörben fekszik;

hol minden hála csak egy család szeretete, és
így egy egész élet csak egy magasabb rendel-
tetésbeni átmenetlele való készület, a hol csak
a jövő ígér jutalmat; ott, mondom, e képzelgés
hatalmas lehet.

Bármily halálán legyen az élet, de a ser-
dülő léány még nem tapasztalta azt; a kutya,
melyet megismogatott, vigan ugrál körülte; s a
plánta, melynek támaszt adott, mit öntözött, bu-
ján neveli levelét, s örömmel emeli virága ke-
helyét; minden, mivel eddig jót tett, hálás volt;
e nem csalódás, e meg nem vesztegetett jóté-
konyság, a szeretet, a mást boldogításnak ke-
lebebe oltott alapjai elragadja a léány eszméjét,
s képzelete gazdag színezetével tüntet lelké-
ben fel a férfi képét, annak képét, kit józan
esze az élőlények legnemesibékének, vallásosságá-
pedig e világ urának lenni tanítja.

Mint az erős cserhez tapadó felfolyó, úgy
támasztá a léány is képzelődése e képéhez saját
jövőjét. Fellegvárait az ifju fővönyre építi, de
fővönyezőbe jövőjének önmaga volt, s ha várai
elmállnak, mint szappanbuborék, megmarad az
őnerőbeni bízalom s megmarad a lehető győze-
lem reménye. De mily más a kijózanodás a
leányánál, ő jövőjét, fellegvárait nem fővönyre,
hanem a férfiről formált képzetére építi, s mi-
dön kijózanodott s látta, hogy kit erősnek vélt,
gyöngét; kit nemesnek hitt, csak hiú; a hatal-
mas csak elbizott; akkor fellegvárával elmállott
reménye s jövője, csak fővönybe írt betű volt.
Ha képzelgése elragadta, nem volt alap, mire tá-
maszkodjék, mert önmagában nincs erő, a jég
hideg élet pedig nem a szeretetet termő föld, a
kijózanodás eliszapolta, az élet pedig sziklada-
rabokat hordott a léány szívére.

A tapasztalás kijózanítván a léány esztét, oly
hideg, oly kopár az élet, az emberiség, hogy
annyi szép tehetséggel felruházva, csak öné-
dektől vezetelve tűnik fel.

dotta és sok ezer szív kívánta, hogy „éljen, éljen!” A futás tartott 5' 31" percet.

II. Asszonyságok-díja. Tiszteleddij. A futott 4 ló közül Csunya nyert. Lovas gr. Bethlen Gyéza. Tulajdonos Tisza László. A futás tartott 4' 35" percet.

III. Elegy verseny 60 arany, tették többen. Első érkezett a czélhoz Lioner, lovas, a tulajdonos, g. Bethlen Sándor; második volt Arabela, lovas gr. Szapári Iván, bejelentő Tisza László. Igen érdekes és szabályos futás volt; tartott 3' 15" percet.

IV. Vigasz-verseny 200 ft, tették többen. A három bejelentett ló közül Gyöngy volt a nyertes; lovas gr. Szapári Iván, bejelentő Tisza László. Második volt Tüzes, lovas T. Beuthon, tulajdonos B. Wesselenyi Ferencz. A futás tartott 4' 4" percet.

A futtatások innepélyeit és örömeit még fenyesebbé tették a testvérhazából jött vendégeink, a muzeum-kerti bálók és reünio, mikről részletekben jövő számban.

Még lesz futtatás f. hó 30-án.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ

== Kolozsvári lövészversenyek. 1858. Első nap. Pályabírák: b. Józsi Lajos, Paget János Esz. Intézők: gr. Beldi Ferencz, báró Wesselenyi Ferencz, b. Bánfi Albert, gr. Bethlen Sándor. Tekerre ügyelő: b. Bánfi Albert. Indítók: b. Wesselenyi Ferencz és Székely Dávid.

Kezdete délután 5 órakor; félóránként új futás. Hétfő, július 26.

I. Vadász díj 600 ezüst rft.

Futathat minden telivér, bármely nemű ló, mely a kolozsvári kopófalca után a futtatás előtti vadász idejében legalább hatszor volt lovagolva. Távoltság 2 mfd., a nem distansírozott lovak által fél-fél óra közre mindaddig ismételve, m g valamelyik kétszer lett nyertes. Teher 130—145. Ha nincs négy aláírás, nincs futás. Tétel 25 ft. A tétel 100 pfirtig a kolozsvári angol kopófalca fenntartására fordítatik. A 100 ft. haladó rész pedig a nyertes lóé. Urlovasok saját színeikben.

1. Zeyk József 7 éves p. pr. Pajtás ap. Cronwell. 140 font. Veres test és ujjak, kék sapka. 2. Tisza László 5 év. p. m. Gyöngy, ap. Trap-ball. 133 font. Veres test, fehér ujj, kék sapka. 3. Paget János 8 év. p. k. Philosoph ap. Ruby. 140 font. Fekete-fehérről, csikós test és sapka. 4. gr. Bethlen Sándor, idős. p. k. Csilla. félvér. 137 font. Világoskék test és sapka.

II. Erdélyi díj 1000 ezüst rft. Futathat minden Erdélyben született, bármely nemű ló, melyről hitelesen kimutattatik, hogy nem telivér. Távoltság 3 mérföld. Teher 110—135. Tétel 100 rft. fele bánt. Az első ló kapja a tét és bántó összeg felét, a második ló a második felét, ha nem volt distansírozva.

1. gr. Bethlen Károly 4 év. sár. m. Malek Adel. ap. Cartago. 115 font. Veres test, ujj sapka. 2. gr. Bethlen Sándor 4 év. s. p. k. Marion, ap. 4-ik Cato. 110 font. Világoskék test, ujj és sapka. 3. Tisza László, idős. br. p. k. Arabella, ap. Ruby. 130 font. Veres test, fehér ujj, kék sapka. Mártha 50 ezüst rft. bántóval visszavonult.

Az életben egy örökös harc, egy örökös küzdelem nemes és nemtelen, jó és rossz között; ember embert üz, a testvér a testvért akarja tülhaladni vagy talán egymással éppen szemközt állanak, elfelejtve a jövőt, elfelejtve a nemesebb rendeltetést, küzd minden a mindennapi életért? Oh, e kép oly hideg; a leány szíve oly meleg, oly teljes érzéssel, s mint a vihar-elborította rét megneveli virágát: a leány is új tét, egy a képeletnél még szebb jövőt lát maga előtt; e hideg, szeretet nélküli életnek szíve melegét akarja feláldozni, hogy lenne a világ a szeretettől és érzéstől áthatva újra meleg, mint kezdetben volt.

De a szegény asszony nem állhat meggyedül az életben; neki támasz, neki nyugodt kell, s a szív, mi érzelmek és álmok központja, hatalmas követeli jogát; a leány szíve kart keres, mely megértve szíve szolását, elég erős legyen gondolatát kivételére; elég erős, hogy a szó tette váljék, ki őt megértve, szíve melege-től áthatva szeresse a jót jóért, pártfogolja a nemes és gyöngét, küzdjön az erőszak és rossz ellen, s midőn már remélné, hogy a férfi őt megértve haladna a közös cél felé, akkor a hű férfi elragadtatva a világ zajongó örvényétől, ott hagyja a leányt: s az ember fia itt is kaszált, csak hogy a rét virága egy szív volt.

A lelkész rétre eljött szép virágaitól búcsút venni a leány is, s bár léptei könyvek valának még most is, de nagy szemei ismerik már a családok köreit; a mindenségbe elmerülő tekintete reményt keres és vigaszt a további életre.

(Folytatjuk.)

III. Kisérleti verseny. Tisza László által ajánlott tiszteleddij.

Futathat minden Erdélyben született nem telivér 4 éves kanca, távoltság 2 mfd. Terü 110 font. Ha nincs 4 aláírás, nincs futás. Tétel 10 arany. Fuss vagy fizess. A tétel az első kancaé egészen. Ló, mely a tiszteleddij egyszer nyerte, arra többszer nem futathat, de nyertes tulajdonosa a serleget jövő futáson más lóval való tartozik, ha akkor más ló lenne első, a serleg arra száll, s állandó tulajdonává csak annak lett, ki a versenyben két egymást követő évben lett nyertes.

1. b. Kemény Gyula 4 év. szög. sga. k. Virgoncz, ap. Merges. 110 font. Kék test, veres ujj és sapka. 2. Tisza László 4 év. sga. k. Irma ap. ifj. Wellington. 110 font. Veres test, fehér ujj, kék sapka. 3. gr. Bethlen Sándor 4 év. bar. k. Marion, ap. IV. Cato. 110 font. Kék test és sapka. 4. Tisza László 4 év. pej. k. Kaczér ap. ifj. Wellington. 110 font. Veres test, fehér ujj, kék sapka.

IV. Földeszek versenye 100 ezüst ft. díj. Futathat mezzei-gazdák saját lovak, melyekről az illető hatóság bizonyítványával bemutatják, hogy egy évig tulajdonuk volt. 1 mfd. Lovasok: porge kalap, színes mellény, fehér ing és lábravaló, nyereg nélkül, szőrén.

== Kolozsvári lövészversenyek. 1858. Második nap. Pályabírák: b. Józsi Lajos, Paget János Esz. Intézők: gr. Beldi Ferencz, b. Wesselenyi Ferencz, b. Bánfi Albert, gr. Bethlen Sándor. Tekerre ügyelő: b. Bánfi Albert. Indítók: b. Wesselenyi Ferencz és Székely Dávid. Kezdete délután 5 órakor; félóránként új futás. Kedd, július 27.

I. Akadály-verseny 120 arany.

Futathat bárhol született, nevelt, bármely fajú és nemű ló. Távoltság 2 ang. mfd. 8 akadálylyal. Tétel 20 rft. Fuss vagy fizess. Teher 130 font. Nevezni lehet július 24-én déli 12 óráig. Urlovasok saját színeikben.

1. G. Stolberger Frigyes br. pr. Smaragd, ap. Incognito. 130 font. Veres-fekete test, fekete sapka. 2. G. Schall Miksa, sga. k. Phantasme, ap. Boradil. 130 font. Fehér test, kék sapka. 3. Rudorfler Ágoston, deres p. Box. iróni. 130 font. Fekete test, veres sapka. 4. G. Bethlen Sándor, p. k. Camara. 130 font. Világos-kék test és sapka. 5. Blücher Frigyes, szür. k. Foltos, ap. Tummeldich. 130 font. Fehér test, veres ujj, fehér sapka.

II. Asszonyságok díja. Tiszteleddij.

Futathat mindennemű Erdélyben és Magyarországon született félvér ló, mely más díjra béjelentve nincsen. 1¹/₂ ang. mfd. Tétel 2 arany. Fuss vagy fizess. Első ló a tiszteleddij és betételek fele; másik ló a betételek második fele. Urlovasok saját színeikben.

1. Manz Antal, 8 év. br. p. Joung. Galopad, ap. Galopad. Fehér test, kék ujj és sapka. 2. B. Wesselenyi István, 7 év. br. p. pr. Tüzes, ap. Phoenomenon. Kék test, fehér ujj, kék sapka. 3. Tisza László, 9 év. sga. k. Csunya, ap. Brideg-raum. Veres test, fehér ujj, kék sapka. 4. Ifj. b. Kemény Domokos, 5 év. br. k. Juno, ap. Cs. mén. Sárga és kék.

III. Elegy verseny 60 arany, tették többen.

Futathat mindennemű, koru és fajulú ló. 1¹/₂ mfd. Tétel 4 arany. Fuss vagy fizess. Teher 4 évesre 115 font. 5 évesre 125 font. 6 és idősebbre 130 font, mén 3 fonttal többlet, bárhol nyert

5 fonttal. Telivér még 5 fonttal többlet visz. Nevezni kell jul. 26-án déli 12 óráig, vagy a hely színén kettős betétellel. A két összeg fele a második lóé.

1. B. Wesselenyi Ferencz 4 éves br. p. k. Judit apja Phoenomenon, any. Norma, 120 font. Kék test, fehér ujj kék sapka. 2. Gróf Bethlen Sándor 5 év. br. p. k. Lioness, ap. Prince Levellyn, any. Nymph. 135 font. Világos-kék test, ujj és sapka. 3. Tisza László, idős br. p. k. Arabela, apja Ruby 130 font. És a még nevezendők. IV. Vigasz-verseny 200 ft., tették többen.

Futathat minden, a jelen versenyeken futott, de nem nyert, bármely nemű és koru nem telivér ló, 1¹/₂ mfd. Tétel 20 ft. Fuss vagy fizess. Teher 4 éves 115 font, 5 év. 125. font, 6 és idősebbre 130 font, mén 3 fonttal többlet, bárhol nyert 5 ftal többlet. Nevezés a hely színén.

1. Gr. Bethlen Sándor, Csilla, 130 font, lov. gr. Bánfi Kálmán. 2. Báró Wesselenyi Ferencz Tüzes, 130 font, lov. T. Beuthon. 3. Tisza László, Gőnczi, 125 font lov. gr. Szapári István.

* Az idei pesti lövészversenyről közölt tudósításokban több versenyző lónak lába kitöréséről tettezt említés. A lovaregylet választmánya a V. és Verseny-lap szerint, meglette érellyes intézkedéseit a versenyzők gyepének kijavítása végett. Egy utal azonban megemlíti, hogy a lovak lábának kitörése (szám szerint 6) nagyobb részt oly helyen történt, hol az egyenes sima gyp jósága mi kívánni valót se hagy és így a szerencsétlenségek oka korántse a versenylér volt.

* Míg a magyarországi főnemesség a pesti nemzeti színház alapítóját 19—20—30 ezer pengő forintnyi összeget naponként nagylelkűleg gyarapítja; azalatt a kolozsvári nemzeti színház szebb jövőjének reményesillaga is im egyszerűen feltűnt — „M. Sajtó” hasábjai közt. Ugyanis e lap írja jul. 22-ről: „Hav-y Mihály ur, a kolozsvári színházának jövő okt. 1-től kezdve igazgatója, az alldórló ide (Pestre) érkezett, itt a szükséges lépéseket társasága kiegészítése és szervezése nézve megteendő. A színházi ügyvezetés terén tapasztalt férfiút ebbeli működésében, a Bécsből hazatérő s utjában ide érkezett gr. Mikó I. ő mnlga gyamolítja. A kolozsvári mintakulát, mint arról biztos forrásból értesültünk, nagy arányokban s mintegy a pesti nemzeti színház mintájára fog szerveztetni, s ha e szervezés sikerül, remélhető, hogy néhány év alatt a kolozsvári színház „országos színház” válik, mi az erdélyi magyarság főhajálása. Havy ur teljes dráma-, dalm-, tánc- és zenekar-személyzetet szándékozik kiállítani, s már eddig is jelentékeny erőket sikerült megnyernie. Karmestere: a bécsi zenedéből kitűnő bizonyítványokkal csak most kikerült jeles fiatal hazánkia Káldi ur; primadonnái és ballerínái még most idegen színpadokon énekelnek és táncolnak; de jövő okt. 1-éig már mind együtt lesznek, s a kolozsváriak előre örülhetnek a sok szép és jó acquisitionnak.” Örülünk és várjuk a szép remények teljesülését.

== Dr. Szombathelyi Gusztáv ur, városunknak a magas kormányzóság által kinevezett főorvosa f. hó 27-én ön föléskelve közhasznu hivatalára. Sok áldást kívánunk a közjó férfának e jelen terjedtebbé vált munkássági körében minden léptére, — áldást szerencsét a szenvedő emberiség s különösen szegényeink ápolására teendő minden intézkedésére, mely

czélből ekkor is annyi buzgalmat, áldozati készséget, s oly sok oldalú udvós tevékenységet fejtett ki.

== Érdekes látványosság városunkban a Thiry Károly és Liebi Ede urak állatsereglete, mely különböző élő négy lábú állatokkal, nézést-éremlő ritka madarak és kigyókkal ide megérkezett, s rövid ideig külső-középutczában lesz szemlélhető. Az állatok etetése törtenik esti 6 órakor.

== Híradás. A közönséget egy ritkaságaért figyelmet érdemlő élvezet várja ma csőtörtőkon. A velencei származású híres akrobat, Felice Napoli, a mi Ulrichunkkal egyesülve, egynehány vendégi előadásban mutatandja fel magát. Hiteles helyről, mint szintén külföld legnagyobb lapjaiból azon tudósítást vesszük, miképp e Herkules-fajta erőművészek bűmulatót gerjesztő erő s mű-mutatványai a hihetlenséggel határosak, s valóban semmi kívánnivalót se hagynak fenn. Ez előnyös hírnév röpl előtte Róma, Anglia, Spanyol-Franciaország és Hollandiából, s a közönség figyelmét az ő műveleteire előre is feszültté teszik.

== Eredeti próbjára annak: vajjon a savanyu víz hamisítva van-e vagy nincs? Saját tapasztalásból meggyőződünk — írja a „B. H.” — ha oly poharat kocintnak meg, melyben hamisított savanyu víz van, ez cseppő üvegghagot ad: míg ellenkezőleg a hamisítlan savanyu vízzel tölt pohár tompa hangú, mit a vízben létező vasrészek okoznak. Probandum est.

* Brassóbol írják, hogy f. hó 10-dikén nagy jégvíhar törvén ki, a határ egyike részében a szépen viruló vetéseket elverte, a mi nem kis kárt okozott a gazdáknak, miután kevesen biztosították terményeiket. A nemzeti bank pedig a közélebbi bukások következtében elhatározta a brassói fiok-pénztár datotáját mostani pénzalapja fele részére leszállítani.

* Akár számították ki az astronomusok, akár nem, f. évi aug. 21-dikén szombatnapon meg fog jelenni „Az üstökös” azaz, hogy ily című humoristico-belletristicus hetilap 1-ső száma, azontul — ugymond a szerk. — minden schabész napon a többi. Tartalma: novellák, versek, kritika, napihírek, s a jó Isten tudja, mi minden! A szövegbe nyomtatandó metszvények száma 360 lesz. A felelős-tulajdonos-kiadó-szerkesztő, természetesen kedves humoristánk Móka Jór (sajtóhába a vállalat érdekében!) „moka” Erdélyben tréfát, bohókodást jelent) akar-nam mondani: Jókai Mór, a ki még arról is gondoskodott, hogy az előfizetési határidő ne üssön egy időre a többi lapokéval, t. i. három részre osztá az esztendő, a szokásos négy ferty helyett. Egy évhármadra az első díj 2 ft. egy egész évre 6 pft.

* A „Pesti Napló” eddigi főszerkesztője, báró Kemény Szigmund ur, a szerkesztés mechanikus ügybajától önkénytelen visszavonulván, f. hó 13-án ez „egyetlen magyar független politikai napilap” szerkesztését Királyi Pál ur vette át.

* Az ausztriai nemzeti bank igazgatóságának késznek nyilatkozott az összes koronaország földterhelmentesítési kötelezvényeinek szelvényeit, a lejárat előtt három hónapig, az időszertint bankkamattal mellet, a mennyire a bank eszközei engedik, leszállítani; ugy azonban, hogy az Alsó-Ausztrián kívül mas koronaországban fizetendők, az ezek beváltá-

EMMA.

Regény.

Irta gróf LÁZÁR KÁLMÁN.

(Folytatás.)

— Reméljen.

— Reméljen? Mit remélhetek, ha nem volt szerelmednek jele, a tölem kapott virág iránti ragaszkodásod.

— Szereltem, — szolt Emma fölrezenve, s mohó hűvel folytatá, — nem, nem, annak nem akarom, nem merem azon érzelmek nevezni, mit ön iránt érezek. Rokonszeny, baráti vonzalom az csupán, mi, ha néha fel is dobogtatja szívemet, nem forrott talán még elválhatlanul lelkemhez. Ha küzdve ellene, leküzdeni nem bírom, ha meggyőződom a felől, hogy őnt egyedül én vagyok képes, és örökre boldogítani csak akkor fogom hinni, hogy az szereltem, mi mindkettőnkre nézt áldást hozand. És mégis?.. Oh Leo, vannak perceim, mikor azt hiszem, hogy szívemnek meg kell szakadnia, mikor a szerelembe hiszek, és bármint is mondjon a hideg ész, érzem, miképp mit ön iránt érezek, több barátságánál.

Túlboldogan öleltem át.

Emma hevesen kibontakozott karjaim közül, arca, mit perczelzel előbb szép eleven pír öntött el, halvány lón, szemei mély fájdalommal árultak el. Nehéz lelki harcztól látszott küzdeni. Reszkető kezével végigsimítva homlokát, mint-ha nehéz álomból ébredne, fújtolt, majdnem könyörgő hangon mondá:

— Mit tevék? Oh Leo, ne fektessen súlyt egy gyöngö nőnek az önfeladás percében mondott szavaira. Már nem titkolhatom tovább; én szereltem őnt, de szerelmemet nem akartam be-

vallani, míg nem tárom fel előtled szívemet, hogy abban, mint nyitott könyvben olvashass, és csak azután mondani ki a szót, mi egyaránt kárhozat vagy üdvöz vezethet.

E szavak és a félre nem ismerhető szenvedés, mi azokat előidézte, megdöbbentettek. Első perczben nem bírtam magamat tájékozni. Mintegy homályos álmokép merült fel előttem újra azon sejtélem, hogy Emma már más szeretett és csalódott, de a tudat, hogy birom szívét, háttérbe szorított csakhamar minden más gondolatot, és ön szavainak magyarázatát fiatal leányi ábrándosságában véve fölfelel, gyönyörmórosan omoltam eléje, esküt téve, hogy ő azon egyedül lény, a ki engemet boldoggá tenni képes. Azután keblemre öleltem és soká tartám erősen átkarolva, elmerengve a szép és boldog jövőn, mit hevült képzelmem bűvös színekben tüntetett elém.

XII.

Másnap Emmát akarata ellenére megkértem szüleitől, kik beleegyezéseket adak.

E nap óta családtagnak tekintének. Noha Emma, bárha szülei előtt se titkolta irántami szerelmét, mégis egy ideig megtagadta kezét, nem akarva addig lekötöni, míg nem győződom meg, hogy szerelme nem mulékony; de daczára ennek és remélve a jövőben, zavartalanul bírtam pár hétig azon boldogságot, mit csakis szerelmes, ki vágyainak révéhez közelget, képes felfogni. De a földön minden mulandó. Egy reggel Emma meghízott komornája lihegve rohant szobámba, s kis levelkét nyujta át.

A levél tartalma ez volt:

„Mulhatlanul kell, hogy lássalak még ma, ez órában. Nem akarom, hogy félreérts, és azért találkozni akarok veled. Jöjj, jöjj, mielőbb jöjj s orvosold meg alót, beteg szívemet.

(Folytatjuk.)

sánál is szokásban lévő egy negyed százdtól le fog számítani. A föltételek és módokotok különös hirdményben fognak közlötetni. A legcélszerűbb leszámítandó összeg 300 pft; a szelvények egyforma lejáratú idővel bírnak és se 3 hónál több, se 5 napnál rövidebb idő alatt nem járhatnak le.

* A pesti hivatalos lap szerint gróf Károlyi György ő méltósága a nemzeti színház alapítókéhez, mely helytartóságilag kezelte, huszonöt ezer pengőrttal, s báró Sina Simon, görög királyi követ ur ő exjeja, ugyanazon összeggel járult, s mint hallani herczeg Batthyány Fülöp szent célra tizezer pftal oly messzelátó helyes feltétel mellett járult, hogy e tőke kamatjának fele leendő csak elkölthető, míg a másik fele folyvást a tőkéhez lesz csatolandó.

* Joinville herczeg és herczegnő, londoni hírek szerint, még e hó folytán Magyarországára utaznak, Clementine orléansi herczegnő, Koburg-Kohary hrg. neje látogatására.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — Miután azon sokat ígérő szép remények, miket a dsedahi eseményhez csatoltak, egyszerre meg hiúsultak; miután el lön határozva, a portát nem háborgatni az ő házi jogában; ujlág nagyobb figyelem fordul a confrentiák felé, habár a politikai napisajtó ezen beczeje különben se igen panaszkodhatott a szerfeletti elhanyagoltatás miatt. Folyó hó 22-kén a tizenkettedik értekezlet is meg lön tartva, mi arra mutat, hogy a meghatalmazottak, daczára a rendkívüli hőségnek, szünetezni addig nem akarnak, míg legalább nagy teendőik derékán túl nem estek. Az „Ind. Belge“ megjegyzi, hogy, habár a fejedelemségek újjászervezésének főbb alapjai már megállapítvák, azért még nagy fontosságu kérdések váraakoznak a tanácskozmány megoldására. A hoszpodároknak választásának megállapított kérdésén kívül, még azon viszonyok elhatározása váraakozik eldöntésre, melyek ezentul egy részről a fejedelemségek és a porta, más részről az érintett két herczegség és az europai hatalmasságok közt létrehozatnának. Félnek, hogy ezen pontnak minden felet kielégítő elintézése felköltetheti ismét a kis időre háttérbe szorított hatalomféltést, s bizalmatlanságot; mindazáltal azok, kik a szervezés nagyobb jelentőségű pontjain úgy, hogy átmehettek, alkalmasint ezt se hagyják fel örökös versengés almája gyanánt.

Az „Ind. belge“-nek rejtélyes stambuli látnoka ismét egy futó pillantást hagy vetünk a párisi béke-areopagus szentélyébe. Szerinte az enyhébb hangulat, mely a meghatalmazott urakat oly rögtön meg szállta, nem költemény, hanem annyiban tény, miszerint a munkálatok valóban nemsokára be lesznek végezve. A hoszpodároknak a moldva-oláh nép általi választása elvileg el van fogadva, és ezen elvnek gyakorlatba vételétől az értekezlet csak az első választásra nézve tesz kivételt, azon hozzáadással mégis, hogy az új szervezés szerinti hoszpodárokat vagy a meghatalmazottak fogják kinevezni, vagy a porta; de ezen utóbbit a kinevezésnél a párisi békét aláírt fejedelmek meghatalmazottjainak ajánlata, vagyis inkább ezen ajánlatok többsége fogja korlátozni.

Az idézett belga lap egyuttal megemlíti okát is annak, miért hogy ezen kérdés, mely sok csúrés-csavarással oly hosszúra vonatott, most egyszerre s oly meglepő gyorsasággal jut befejezéséhez. Eddig t. i. a Hatzfeld porosz meghatalmazottnak nem voltak egyenes és határozott utasításai, s az ő ingatag magatartása gátolá a végleges megállapodást. Nemrég azonban a nevezett megbízott oly egyenes utasítást vón kormányától, mely neki a fejedelemségbeli kérdésben a francia-orsos nézetek pártolását hagyja meg. S a porosz megbízottnak véletlen elhatározó föllépése nem lett volna benyomástalan a diplomatiára.

— Sz. Napoleon napjának közeledtével a francia hadügyminiszter körlevelet intézett az illető katonai osztályokhoz az

aug. 15-diki nagy nemzeti ünnepre teendő intézkedések iránt. Minden városban, ahol tüzérsg van, napkeltekor és lemenetkor 21 ágyulóvést kell tenni. Minden városban Tedeum és szemle stb.

Napoleon hgnek Limogesben tartott beszédéből, mely főleg a centralisatio megtámadása miatt nyer jelentőséget, közöljük imez érdekes utószavakat: „Ezen bámulatos művekkel szemközt, melyek a földet átalakítják s a népességek létföltételeit megváltoztatják, áttérek azon szemlékezésekre, melyeket bennem az 1858-diki nagy kiállítás felköltött. Ha az ipar, mely a gépet az ember karja helyébe alkalmazza, megengedi neki, hogy homlokát, melyet a nehéz munka lenyomott, föl emelje, ez azért történik, hogy tekintetét tovább és magasabbra irányozza; — hogy önök gyermekei, uraim, hogy ez ifju nemzedékek, melyeknek jólétéért atyáink vérüket ontották, erős szabadelvű nevelés által az anyagság halalos mérgetől megóva maradjanak; hogy a jólét számukra csak eszköz legyen a szellemet felszabadítani s annak ismét teljes szabadságot kölcsönözni; hogy a művészet és tudomány ne szűnjenek meg ezen iparos világot körülvenni, mely azok nélkül anyagga sülyedne le, a helyett hogy rajta uralkodnék. Ápolják önök kézműveikben azon oldalt, mely őket a művészekhez közelebb viszi; az iparosokban azt, mely őket a tudósok felé irányozza; hogy azok, kiknek a szerencse kedvez, dolgozzanak; hogy az értelmi élvék szükségét, az irodalom, művészet és a szellem magasztos speculatioi iránti izlést magokban elalulni ne engedjék, mely nélkül a politikai, vallási és erkölcsi élet a társaságban hamar elenyészne. Ha az anyagi élvezetek egyedüli rugóivá lennének a társalommak, csakhamar azon sötétségbe sülyedne az, melyben azon népek élveszték, melyek a polgarisultság erkölcsi oldalát félreismerették“ stb. stb.

— A francia „Moniteur“ következőleg adja elé a Kaneában történeteket. Egy fiatal görög, ki, mint állítják, sokáig dühös ellenszenvvel viseltetett egy török iránt, ezt jul. 2-án boltjában meggyilkolá, s bizonyos összeg pénzét elrablá. A gyilkost elfogták, s Ahmed pasa admiral elé vitték, ki azt vasha veret. Mihelyt ezen bűntény híre elterjedt, a mozlem népség fegyvert ragadt, megkísérle több görög raktár kapujának felgyújtását, s elszéledt a városban, fenyegetőleg kiáltozva a keresztények ellen, s a gyilkosnak azonnal való kivégeztetését követelve. A tanács késelem nélkül összegyűlt, hogy ítéletet tartson, s Ahmed pasa azon célból, hogy a törököket lecsendesítse, kihirdetett, hogy igazságot fognak szolgáltatni. A fiatal görög csakugyan halálra ítéltetett. Van azonban egy török törvény, mely semmi kivégeztést meg nem enged a szultán engedelmével. A török hatóságok összegyűltek tehát, hogy ezen nehéz helyzet fölött tanácskozzanak, s határozák a tanács ítéletének kinyomását, s elterjesztését annak kijelentésével, hogy a gyilkos kivégeztetését azonnal kérni fogják Sztambulból, s a bűnös fogságban marad, büntetését bevárandó. Ezen biztosítás nem látszott elegendő az elkeseredett törökökre nézve. Napfölkeltkor fegyveresen sereglének azon mecsetbe, hol a megöletett hullája ki volt téve, s megragadták azt, hogy a szeráj elé vigyék, kijelentendők, hogy mindaddig nem engedik eltemettetni, míg a görög ki nem végeztetett. Ezalatt Rhamzi effendi és Ahmed pasa sürgötték a városban, s a csendet igyekeztek helyreállítani; de minthogy igyekezetök hasztalan voltát belátták, attól féltek, hogy a tömegnek mindinkább növekedő elkeseredése még szomorubb kicsapongásokra ragadják, azt hívék, hogy a fenyegetésnek engedni kell, s a görögöt megfojtatták. Ezáltal az örvongók dühé nem csilapult le, azok az orgyilkos hullájára rohantak, mi még vasha volt verve, meghurczolták a város utcáin és keresztények által lakott városrészekben. Alí pasának végre, ki a közelebből Sztambulból érkezett hadcsapatokat vezényli, sikerült végre a hullát néhány

kaonával kezökből kiragadni, s egy rendőrcsapat által a polgári kórházba vitet, honnan egy pap elkíséré a temetőbe. Délután három óra körül, hála az admiral és Rhamzi effendi ezen szomorú körülmények közt teljes dicséretet érdemlő törekvéseinek, a rend ismét helyre állni kezdett. A törökök, kik ezen elkövetett barbárság következményeitől megijedtek, fegyvereiket lerakták, s a görögök, kik reggeltől fogva házaikba zárkoztak vagy a consulokhoz menekültek, kezdettek ismét kijárni.

Törökország. — Konstantinápolyi folyó hó 10-ki tudósítások szerint Candia-ból nyugtalanító hírek érkeztek. Egy török pástétomutónél szolgálatban álló 17-18 éves görög megölte urát f. hó 2 és 3-ka közli éjjel; görög lapok szerint e tett oka állatias kívánsatok elleni szükségképi védelem volt volna; török versiók szerint az ifju ember urát meg akarta rabolni. Befogatott, s a muzulmánoknak, a szigetet ideiglenesen kormányzó admiral, a portabiztos és mollah ellenzése daczára, kiadott. — A szerencsétlent rögtön felakasztották s testét az utcákon keresztül hurczolták. Ezen esemény folytán a görögök, kik Cabusnál már csak 3-400-nyi számból álltak fegyver alatt, ismét 2000-re szaporodtak. A francia hadigözös „Solont“, melynek a Pyraeusba kellett volna elmennie, a francia consul visszatartotta Caneában; Suda előtt 2-óta egy angol fregatt fekszik. Rettimóban hasonló sajnós nyugtalanságok törtek ki, s távolról hallott puskalövéséből ítélve, véres összecsapásnak kellett előfordulnia. A török lakosság állítólag kirabolta a templomot, egyes keresztényeket és papokat is súlyosan bántalmazott s végre a várdát is kezére keríté. Caneából erősítéseket kértek Rettimo számára és küldtek is. Maga Candia-ban a török csoportok az egyes foglyok kibocsátását követelték, de ismét eloszlottak, a mint a török admiral hatot közölük befogatott, s a többieket lövettetéssel fenyegette.

A dseddahi vérengzésből következő epizódokról értesülünk: A francia consul 18 éves leányának, a consulsági épület hátulsó ajtaján keresztül sikerült egy szobába menekülnie, hol a consulsági őrök és szolgálja volt. Az utóbbi muzulmán és volt katona, ki egy benszüllött algiri zászlóaljban szolgált. Ezen két férfi s a consul leánya oly hátran védették magokat, hogy a gyilkosok egy percig visszavonultak. De csakhamar visszatértek, s ekkor cselhez folyamodtak. Egy hadramita, az őrök bérnyargoncza, e szavakkal közeledett hozzá: „Jöjjen ön velem ki, én megmentem önt a bizonyos haláltól.“ Ezen szavakban bizva, elhagyá a bátor ifju a szobát. De alig volt künn, midőn karjába gyilkosurást kapott, mely őt földre teríté. Megtámadója torkon ragadta őt, s elveszett volna, ha a consul leánya rögtön a gyilkosra nem rohan, s ezt kezének megharapása által áldozatának elbocsátására nem kényszeríti. Ekkor egy másik gyilkos rohant a leányra, s kardjával úgy arca közé csapott, hogy elájulva lero gyott. Ezalatt az őrök felocsudott, s az új gyilkossal viaskodott. Az inas is hősiesen verekedett, három embert megölt, s többeket megsebesített. Sikerült is neki az ifju bölgy, az őrök és egy szolgáló elmenekülését fedezni.

Anglia. — Az indiai állapotokat Bombayból jun. 19-ről kelt hivatalos sürgönyök, mint szintén levelezések általában kedvező színben tüntetik elő. K a l p i bevételével — mint a „Times“-nek írják, — a középindiai hadsereg, úgy látszik, megoldá feladatát. Ez a lázadás végső erős támpontja volt, s mint legújabbán táviratozzák, Gwalior is, mely jun. 1-én a fölkelők hatalmába esett volt, R o s e t b n o k által jun. 19-kén ismét elfoglaltatott. Egyébiránt a kereskedő-világnak a legkedvezőbb hírekben se volna bizalma, ha egyuttal arról is nem értesülne, hogy az indiai papirokr értéke Bombay és Kalkuttában feljebb megy. Ezen az alapon már binni kezdik, hogy a volta-keppi lázadás meg van törve. A háboru színhelye most, úgy szólván, csak az a d-

hi királyság délnyugati, s délkeleti része. Hogy azonban innen nem fog-e ismét sugárossan szétjellettedni; — a jó Isten tudja.

— Az angolok boszankodnak I. Napoleonnak Cherbourgban felállítandó lovagszobrára. A császár tudnillik úgy van ábrázolva, mintha kezével parancsolólag mutatna Angolországra.

— (Üzlet-pangás). A „Times“ az angol üzletpangást Franciaország hadkészületeinek tulajdonítván, a békeszerető John Bull egy-egy oldaldefést ad a nevezett országnak. „Honnan ered ezen tartós pangás? ezen általános nyomás?“ kérdezi a „Times“ börzelevezője, egyszersmind így felel meg önmagának: „Az üzletpangás és bizalmatlanság oka Franciaország rendkívüli készületeiben fekszik. Ez iránt leg többben egyetértenek, s csak a fölött vitáznak, vajjon ezen készületek valóban rendkívüliek-e, s kelthetnek-e alapos aggodalmakat. Ha Mr. Disraeli biztosításának föltétlen hitelt adhatnánk, aggodalomra a legcélszerűbb ok so volna. Fájdalom azonban, ezen hivatalos biztatások nem valának képesek a párisi börzét megnyugtatni. A francia árfolyam esik, jöllehet a bank érczkészlete példátlan halmazra emelkedett. Ide járul, még hogy mig kabinetünk békéről nyilatkozik, egyszersmind védelmünkéről gondoskodik. Azt mondják, békén alhatunk, de mégis tanácsos egy pisztolyt tenni vánkosunk alá. Mi örömet megengedjük, hogy védelmi intézkedéseink mindig jó karban tartandók; alig egy év, hogy — hála egyedül Palmerston sziládságának! — a csatorna-hajóhad alakítására alkalmas hajóink le nem szereltettek, és az indiai seregszállításra fordítottak; azonban mégis rendkívüli változásnak kellett történni, hogy ily rendkívül éberek levénk, daczára, hogy azon hajók rendelkezésünk alatt állának. Akkor egy csoport politikai kérdés volt függőben. Most nincs. Viszonyaink, melyek akkor Franciaország irányában „szivélyesek“ valának, azóta Mr. Disraeli állítása szerint még bizalmasakká (confidential) váltak. Miként lehet ezen ellentmondást megmagyarázni? Valahol valami csalfaságnak kell-e rejlenie? Van egyébiránt egy párt, mely azt állítja, hogy éppen nincs ok az aggodalomra; ezen párt embeerei (a radikál „Daily News“-éi) megengedik, hogy Franciaország rendkívül készül; de — mondják ők, — ez csak politikánk következtébentörténik, mely a Földközi-tengeren, s mindenütt beavatkozik. Törökországot sorsára kell bízni, akkor nem is fogunk többet francia készületekről hallani. Ez más szavakkal annyit tesz: engedjük Franciaországot azt tenni, a mi neki tetszik, akkor békében élhetünk. Fájdalom, ezen elmélet még a börzén is kevés párt-emberre talált; éppen oly kevés egy második nézet, miszerint a világon senkise gondol a háboru lehetőségére. A kereskedők és töképezések megmaradnak bizalmatlankodásukban, s a nyereszkezdéstől önféjüleg távol tartják magokat. Ők és a közönség általános szeretnék tudni, vajjon ezen bizonytalanság még tartani fog-e. Franciaországban van gyógyszer a bizalmatlanság ellen. Ott mindenkit, ki kedvezőtlen híreket terjeszt, börtönbe dugnak. De nálunk az emberek csak szigoruan logikai bizonyítványoknak akarnak engedni. Ha idegeneknek tetszik csodás történeteket beszélni, hogy Cherbourgot mily nagyszerűen erősítik, hogy Toulon és Marseille-el hasonló történik, hogy a bresti helyőrséget rögtön 5000 emberrel szaporították, hogy a csendes-tengeri hajóhadat erősítik, s az új-fundlandi hajóhadat megkészszerítették, hogy Algirt mint tevők egy második Szobasztopolá, — hogy Civita-Vecchiát erősítik, hogy mindenféle vitorlás-hajót gőzössé változtatnak, egy csoport tisztet Persiába, egy más csoportot Audhba küldenek, — ha ily dolgokat beszélnek, ezek hatását csupán azzal nem lehet megszüntetni, hogy Disraeli Angolország kereskedőit biztosítja, mily rendkívül örvend a császár annak, hogy Malmesbury lord és Sir Edw. Bulwer Lytton vezetik ez állam sorsát, s ezek váltották föl Palmerstont.“

Spanyolország. — Elovagias nemzet újból felkapott a vágtatva-haladás delczeg lovára; O'Donnell nemcsak szabadelvűh akar lenni minden elődjénél, hanem egyszerűsége — mire ama felszige-ten, úgy látszik, nagy szükség van, — a közigazgatást fegyelmeztetni, és erkölcsös-sé is akarja tenni. Egy barátjának adott lakomán így szólt volna: „Három hó mul-va nem létezik többé mérsékelt és progres-sista-párt; csupán egy pártnak kell léte-znie a reactionarius ellenében, — a szabad-elvűnek; ez utóbbi körülöttem fog össze-gyűlni.” Legyen szerencsés a spanyol Her-kules a Hydra mind száz fejének szétzúzá-sában. Egyelőre biztatók reá nézve a kilátások. A választási jegyzékek kijavítása iránti kir. rendeletet minden miniszter alá-írta. A fővárosban megjelenő huszonegy lap közül csak négy támadja meg az új kor-mány gyökere intézkedését, a többi nyil-tan vagy hallgatva helyesli.

UJ POSTA

A konferentiázó urak, mint mondják, elhatározták pihenés nélkül dolgozni, hogy legalább is augusztus közepéig tudlessenek

a kiellen munkán. A f. hó 22-kén tartott ülésben olvasta volna fel Walewski azon javaslatot, melynek elkészítésére a conferentia tagjai őt megbízták. A mi ez ügyre vonatkozólag hallatszik, megemli-tendő azon pont, mely a választói és meg-választatási képességet határozza meg a dunai hercegségeken. A conferentia két választói-osztályt alapított meg; u. m. ma-gasabb és alsóbb osztályt. A maga-sebb osztálybeliek választói-censusa 1000, az alsóbbaké 100 db. arany értékű vagyon. Arra, hogy valaki választható legyen, 6000 arany-értékű vagyont kell kimutatni.

Lord Redcliffenak, a stambuli for-télyos exkóvetnek, nem kis része volt azon gyors bevégezésben, melyet Angolország a dseddahi ügybajnak adott. A Derby-kabin-et érzi valóban, hogy jó az öreg a ház-nál, s ezt a keleti dolgokra nézve valósá-gos real-lexicont nem is késik használni. Sőt arról beszélnek, hogy Redcliff Stam-bulba fogna utazni, hogy visszahívási le-velét személyesen nyújtsa át a nagyurnak. Ez utazás alatt Párisban valamely kö-lönös missiót sejtnek, mi némi nyugtalanságot okozhat. Egyébiránt nincs miért nagyon busuljanak a francziák a dseddahi zűrzavar mián, hol az ő beavatkozási vágyuknak nem nyílhat a kívánt tér. A Libanon he-

gyei közt ugyanis fölkelés ütött ki, a melylyel a török hatóságok nem tudtak bir-ni, a fölkelők utjabban hatalmukba ejték Latakiét, egy fontos kikötőt a Középtenger mellett, s Tripolist, egy 15,000 lakosú erős várost. Tán ez alkalmat jelenleg Fran-cziországi fölhasználná arra, hogy a gyenge Törökországot egyszer újból igye-kezzék támogatni.

Egynemely francia lap igenis nagy garral emlegeti azon különös kimélyt, a melyet Franciaország jelenleg a porta iránt erőködik tanusítani azáltal, hogy az érte-kezleten a dseddahi eseményeket hatá-lyosabban fel nem hozták. Azt mondják, ez kimély a magas porta iránt, melynek vi-szonyát Franciaországhoz most igen meg-javultnak írják le; holott igazában nem e-gyéb az, mint Anglia iránti tekintet, mely-nek külügyi államtitkára csak legújában is és éppen a dseddahi események alkalmából, különös nyomatekkel emelte ki Törökor-szágségének szükségességét. Mal mes-burynak ezen nyilatkozata általában Pá-risban nem igen tetszett; inkább szerették volna, ha Anglia egyenesen beavatkozik, mit aztán más hasonló alkalmakra előzmé-nyes esetül lehetett volna felhasználni, s egyszermind arra is szolgálhattott, hogy Törökország általános belállapotát az érte-

kezet tanácskozási tárgyává tehetik vala, mit tenni Francia-s Oroszországnak, né-mely újabb tudósítások szerint is, igen nagy kedve volt.

A dán-nómet ügynek ma holnap az lesz a sorsa, hogy mint vérméltó aldozat hamvadjon el az europai béke oltárán. Pá-risban sok hajlandóságot mutatnak a dán nyilatkozat iránt, s remélik, hogy ezen kérdés többé nem fog vizet zavarni, mint-hogy a dán nyilatkozattal ugy Ausztria, mint több német szövetségbeli udvar meg van elégedve.

Hongkongból jun. 7-én távirják: Angol, s francia ágyunaszádok bevelték a Peiho torkolatánál fekvő erődöket, me-lyek 138 ágyú által voltak védve. A hajó-raj máj. 22-én a folyamom fölfelé haladt. 600 francia, kik előbb Cochinchinába vol-tak szánva, erősítésül a Peiho-expeditio-hoz csatlakozott. Az erődök bevételekor a francziák halottakban négy tisztet, s há-rom közlegényt, az angolok egy tisztet, s négy közlegényt vesztek. Több manda-rin magát kivégezte, mint mondják.

Bécsi börze. — Julius 23-dikán. Erdé-lyi urbéri papir 83 $\frac{1}{2}$. Magyar urbéri papir 83 $\frac{1}{2}$. Nemzeti kölcsön 83 $\frac{1}{2}$. Arany 7 $\frac{1}{2}$. darabja 4 frt 50 $\frac{3}{10}$ kr) Ezüst 5 $\frac{1}{2}$.
Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbérképtőlasi töke utalványozás.

A szászvárosi es. kir. megyei törv. után 1) Már-kotsán Elek kecskedéjén b. u. 379 ft 10 kr. — 2) öz. Kosztai Józsefnek petro-szándisai s macsesdi b. u. 522 ft 56 kr. — 3) Pny Bálinak paji farkaspa-taki, lupenyi birt. u. 762 ft 31 kr. — 4) b. Nopcsa Ferencnek szacsai, sz. péterfalvi, csopai, régi birt. u. 10767 ft 34 kr. — 5) dtdo zsi-vaideji b. u. 169 ft 11 kr. — 6) b. Jósika Sámuel, Lajos és Jánosnak ku-ratyai b. u. 640 ft. — 7) Bartók Mihálynak tataresdi,

m. bretteyi, dumbrávczai birt. u. 1284 ft 11 kr. — 8) Bodó Dávidnak forradai, merisori, nyavalyásfalvi, szilvési, valasori, vácsesdi birt. u. 3523 ft 12 kr. — 9) Bisztrai Rózsának almás-szelisteyi, nukanési b. u. 419 ft 31 kr. — 10) Fekete Rozália öz. Békesi Ká-rolynak kis-tóti b. u. 173 ft 45 kr. — 11) Bucsí Mihálynak bindisai, sohódi, bunyódi b. u. 2411 ft 31 kr. — 12) Kozolay Zsigmondnak k. pestenyi, panicsesdi, rusori b. u. 844 ft 42 kr. — 13) Csulaz Jánosnak m. csulai, bölcsei b. u. 436 ft 53 kr. — 14) öz. Brádi Jánosnak v. hunyadi, bújtori b. u. 1799

ft 23 kr. — 15) Kecskeméti Kátnak hobczenyi, f. urikányi, f. borbatenyi, a. urikányi, h. urik, klopoti-vai b. u. 646 ft 41 kr. — 16) Szenté Samannak ben-ceneci b. u. 172 ft 12 kr. — 17) Kecskeméti Ka-tának füzesdi, t. nárásdi, abucsi, pátki, dumbróvczai b. u. 3204 ft 13 kr. — 18) Zudor Ferenc, Samu és Lászlónak magurai b. u. 85 ft 56 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 1-ig. Tárgy. nap 1-7. dec. 1., — 8-11. dec. 3., — 12-18. dec. 4. d. e. 9. órákor.

A brassai es. kir. megyei törv. után Szegedi An-

HIVATALOS HIRDETÉS.

Károlyfehérvárt: Dergán József keresk. Kentelkén: Vályi Elek ev. ref. esperes. Kézd-Vásárhelyen: Kovács Dániel birt. Kolozson: Veres Sándor birtokos. Kovásznán: Kozma Antal postahivatalnok és birtokos.

Krasznán: Gyulay Károly birtokos. Magyar Fülöpön: Csia Elek birtokos. Magyar Győr-Monostoron: Hory Far-kas ev. ref. lelkész. Magyar Nagy-Zsomboron: Zsombori József birtokos.

Magyar Sáros-Berkeszen: Takács Zsigmond birtokos. Maros-Illyén: Fekete György birtokos. Maros-Ludason: Nyerges Ferenc birtokos. Maros-Solymoson: Bogdán Mózes ev. ref. lelkész.

Maros-Ujvárt: Csengeri József birtokos és es. kir. sőhivatalnok. Maros-Vásárhelyen: Czecz Miklós ke-reskedő. Mező-Csávásán: Benkő Károly birtokos. Mező-Méhesen: Kendeffy István birtokos. Mező-Szilváson: Papp István haszon-bérlő.

Mocsón: Csobánczy-Isztvák kereskedő. Nagy-Enyeden: Ungár Mihály kereskedő. Naszodón: Mihalás József postamester és birtokos.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(483) (2-3) **Haszonbéri hirdetés.**

1858-dik év október 1 ső napjától kezdve 9 évre haszonbérbe adandó egy jószág Osdolán, a kézdi vásárhelyi ker. letben, hozzá tartozó kúriával és gazdasági épületekkel, kertekkel és szántókkal, kbszálókkal és egy szép kiterjedésű havasi legelővel, ugyszintén egy útszla ujon épült 36 mázsára készült szeszyárral, hozzá tartozó 120 darab marhára készült istállóval és egy 6 szobából álló laképülettel, két malommal együtt, melyek egyike csak 15 lépésre van a szeszyártól.

Ezen haszonbérrel értekezni lehet Seps-Szentgyörgyön, Nagy Elekkel, es. kir. dohány nagy árulóval.

(484) (2-3) **Schütz Károly** kereskedésében talál-ható: ó-budai, sashegyi tokai és többféle desert borok.

(486) (1-2.) **Thiry Károly** és **Liebi Eduárd** kü-lönböző négy lábú élő-állatokból, megnézést ér-demlő madarakból, és megérkező állat-SEREGLETÉVEL ide megérkezvén, rövid ideig való itt tartózkodása alatt, a külső-középutcai fapiaczon felállított deszka-sátorban, állatsereg-

na örökösei: Thelmann József öz. Benedeköz a Thel-mann Louiza Schmidnek alsó-venicei b. u. 656 ft 39 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. szept. 30-ig. Tárgy. nap nov. 30. d. e. 9 órákor.

A sz. udvarhelyi es. kir. megyei törv. után Dear Julánának gy. sz. miklósi birt. u. 474 ft 4 $\frac{1}{2}$ kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. szept. 21-ig. Tárgy. nap nov. 20. d. e. 9 órákor.

Nyer czen: Bartha Albert birtokos.

Szamosujvárt: Temesváry István posta-mester.

Szász-Régenben: Altner János es. kir. sorsjálékra gyűjtő.

Szász-Sebesben: Gregor Simon keresk. Szászvároson: Német Vilmos keresk. Széken: Mihály Endre ev. ref. lelkész.

Székelly-Keresztúron: Kabdebo Antal kereskedő és birtokos.

Székelly-Kocsárdon: Sükösd Ferencz ev. ref. lelkész.

Székelly-Udvarhelyen: Cimbalmos La-jos birtokos.

Seps-Szentgyörgyön: Demeter Jó-zsef birtokos.

Szilágy-Csehben: Varga József birtokos. Szilágy-Somlyón: Rácz Albert birtokos és postahivatalnok.

Tasnádon: Koroknay Zsigmond birtokos. Tekében: Weber Fr. Mihály gyógyszerész. Tordán: Wéllis György birtokos és keresk. Tordátfalván: Úrmósi Sándor egyszé-hitű lelkész.

Tövösen: Márton Ferencz birtokos. Vajda-Hunyadon: Fogarasi Bucsy Mi-hály birtokos.

Vizaknán: Timár Károly birtokos. Zilahon: Harmath János kereskedő. Zsibón: Kun Károly ev. ref. lelkész.

lete megnézhető. Az állatok életése estéli 6 óra-kor történik.

(481) (2-3) **Kövy L. eczetgyártása**

újából szereltetvén, úgynevezett boreczettal vedronként 1 frt, gyári eczettel 33 kr ért pp. kisebb-nagyobb mennyiségben folyvást szolgál-hat. Kolozsvárt, Óvár 239. sz.

Grünwald S. gyáros.

(480) (3-12) **STEIN JÁNOSNÁL** Kolozsvárt, és **WITTICH JÓZSEFNÁL** M. Váshelyt kapható:

Nagyobb és kisebb (tárczába való) hasonlítás és pénz-átvál-tási táblák tekintettel a folyó évi november elsőjétől kezdve forgalomba jövő új és régi pénznemekre.

Ára e czélszerű tábláknak 3-tól 6 kr p. p.

(421) (6-6) **Stein János-nál** Kolozsvárt és **Wit-tich József-nél** M. Váshelyt kaphatók:

Kempelen Győző magyar nyelv-tani gyakorló-könyv, ára 30 kr.

Török János, publicistikai és nem-zetgazdasági némely dolgozatai ára 3 ppr.

Krombholz orvosudor GYOMOR-LIKORE.

(Krombholziana.)

E likör a legújabb vegytani vizsgálatok nyomán gyógyszerjű virágokból, gyökerekből és fü-vekből lepárolt szesz-folyadék, feltalálta a gyógytudományra nézve korán letűnt első nagyságu csillag, a prágai orvosi klinika tanára és első orvosa, Krombholz Gyula orvosudor.

Ez oly szerencsésen összeleegített vegyületgyógyerejű növényekből készült, és k. lönösen az emésztő szervekre igen jó hatásu, ajánlható pedig átvós kísérőnek vadászatot, hegységi kirán-dulásokon és uton, és mint gyomormelegetítő igen jótékonyan fejt be az egészségre.

Egy üveg ára 30 kr p. p. két üveg bepakolása ára 10 kr. p. p.

Gyógyvizek:

Ivándai (keserűviz), Budai (keserűs viz), Glencen-berg és Karlsbadi kap-ható, és egyéb minden nemü gyógyvizekre rendelmenyeket elfogad.

Kolozsvárt, KOZÁK EDUARD „Katoná” című fűszerkereskedése.

(467) (3-3) **Brandspigel Gábor**, a kadémiái szobafestő, tisztelettel jelenti, hogy bécsi újtól, hová a festési legdivatosabb kellekek beszerzése végett utazott, visszaér-kezett, s eléggé ismert szolgáltatát továbbra is ajánlja. Lakása Kolozsvárt, Óvári piac-szeglet 246 sz.